

Juryrapport Vakjury Atelierroute Groot Woerden – Kunstlint 2021

Carolien, dank voor de uitnodiging om weer te mogen jureren en bovenal dank voor de medejuryleden Frans Lander en Iman Vroman. Twee heren met verstand van kunst en hun eigen kijk op zaken. Voortreffelijk!

Het was leuk om met de plattegrond door de stad te speuren naar alle 44 kunstwerken. Na een eerste selectie nog rondje en soms zelfs een derde om goed te kunnen beoordelen. Daarna vond juryberaad plaats, dat in goede harmonie verlopen is. We hebben de ingezonden kunstwerken beoordeeld op kwaliteit, originaliteit en, indien van toepassing, ontwikkeling. De uitslag was niet direct klip en klaar; we hadden genoeg om over te discussiëren. Ook toen kwam de plattegrond weer van pas en als het groter moest, dan zoomden we in op onze mobiel. Uiteindelijk zijn we er naar tevredenheid uitgekomen!

Het thema dit jaar was 'Polderen', een woord dat uiteraard voor meerderlei uitleg vatbaar is. Polderen is het droogmaken van land, kan verwijzen naar de polders zelf is maar verwijst ook naar een typisch Nederlands fenomeen, namelijk een overlegmodel tussen verschillende partijen dat meestal een win-win-situatie oplevert.

De inzenders vonden nog meer invalshoeken en zelfs woordspelingen op het thema: Poldergeest, poldermodel, een rietkraag. We zagen het politieke polderen, de Polderwachter en otertjes uit de polder. Ook waren er 'gewone' kunstwerken van de polder.

Aanmoedigingsprijs

Als jury waren we alle drie geraakt door een kunstwerk dat helemaal niets met polderen te maken heeft. Het gaat over een situatie waarin zelfs helemaal niets te polderen viel. Het is een vurig werk vol emoties. We willen er graag het volgende over zeggen.

Ik heb het over '**Tunnel van empathie**' van **Daan Braams**.

Dit is een VWO-eindexamen werkstuk van Daan, gemaakt begin 2021, toen ook de eindexamenleerlingen thuis zaten vanwege coronamaatregelen. Het gaat over de emoties van tieners tijdens deze verschrikkelijke pandemie. Daan verbeeldt als observator de achteruitgang van de mentale gezondheid van een leeftijdsgenoot. Met dit schilderij vraagt hij aandacht voor de negatieve impact van coronamaatregelen op jongeren.

Je ziet op het schilderij drie getergde figuren die zichtbaar gebukt gaan onder druk en angst. Zij staan in een vuur dat woedt in een donkere tunnel. Ze maken afwerende gebaren, zoeken beschutting, duiken ineen en uiteindelijk volgt een overgave. Aan de ellende.

Dit is geen doorsnee kunstwerk van een 17-jarige.

De verbeeldingskracht is intens. De artistieke visie is helder.

Het geeft blijk van een mate van omgevingsbewustzijn waar wij, volwassenen, nog iets van kunnen leren.

Maar het zegt ook wat anders: Dit zou geen kunstwerk van een 17-jarige móeten zijn.

Het is té volwassen, té intens, té 'in your face'. Want je weet: dit is waar.

De leeftijdsgroep die nog volop in emotionele ontwikkeling is, moest hiermee dealen.

Daan, je hebt jouw observaties mooi en puur in jouw kunstwerk weergegeven. Wat goed dat je hiermee aandacht vraagt voor de mentale gezondheid van jongeren.

Wij rijken je graag een aanmoedigingsprijs uit.

Dan gaan we nu over tot uitreiking van de eerste, tweede en derde prijs door de vakjury.

Bij de beoordeling van de kunstwerken beperkt de vakjury zich tot de inzendingen binnen het thema.
In principe.

Want over polderen gesproken.....

Donate Berkhof, ik richt me graag tot jou.

We zijn onder de indruk van jouw artistieke kwaliteiten en als een blok gevallen voor jouw creatie '**Fleur**'. Een portret en profile van een jonge vrouw, onmiskenbaar van nu. Met heur haar in vlammend oranje en rood, stralend in de felle zon.

In de voorbereiding thuis vergrootten we de wat wazige foto op de website en we dachten: Wat een lef! Fleur tegen een groenblauwe achtergrond die fantastisch beschilderd is met veldbloemen, een korenbloem, wat gipskruid misschien, een ontluikende margriet, de roze bloemen op de achtergrond deels gestileerd.

Maar zelfs tijdens het Kunstlint heb je 'gepolderd': Je hebt je schildering aangepast zodat het beter tot haar recht kwam tussen alle patroontjes op de kleding in de etalage...

Het oh zo mooie, gewaagde, themaversterkende deel van je kunstwerk heb je overschilderd met effen blauw. Fleur kreeg een paar bloemen in heur haar.

Hoewel we de eerste versie spannender vonden, staat Fleur er nog steeds fier bij.
Daarom zeer verdiend, toch de derde prijs voor jou!

Ik geef graag het woord aan **Iman Vroman**, die de tweede prijs van de vakjury zal toelichten:

POLDER IN DE WINTER - Lia Meiborg

In februari van dit jaar was het voor het eerst sinds lange tijd weer even echt winter. Strenge vorst en een paar dagen schaatsplezier. Lia Meiborg vond inspiratie in deze koude week voor het creatie 'Polder in de winter'. „Een cadeautje in Coronatijd”, zegt ze er zelf van.

Schaatsers zijn in 'Polder in de winter' niet te zien, maar Lia's kunstwerk van textiel ademt verder volop koude nostalgie. In zwarte, witte en beige tinten schildert ze een oer-Hollands landschap met een molen, knotwilgen, een sloot, hek en wuivend

riet. Ieder element heeft zijn eigen textiele structuur. Uit de donkere lucht kan zo weer een flink pak verse sneeuw vallen. Op de voorgrond doet het gebruikte kant aan ijsbloemen denken die op de ramen stonden voordat het dubbel glas werd uitgevonden. Alles aan haar winterse tafereel ademt polder, maar een cliché is het beslist niet geworden. Wel een knap gemaakt, sfeervol doek, waarop zomaar een groepje schaatsenrijders binnen kan komen zwieren.

Bovendien een polderlandschap zonder groen. Ook een verademing in deze tijd waarin de weilanden vaak vergeleken worden met een woestijn in die kleur.

Alles bij elkaar voor de jury reden dit landschap te belonen met een tweede plaats.

Dan geef ik nu graag het woord aan **Frans Lander**, die de eerste prijs van de vakjury zal toelichten:

De Polderwas – Annemiek Visser

Als je dit werk van Annemiek voor het eerst ziet, denk je wellicht: wat een saai doordeweeks typisch Hollands onderwerp..... wasgoed aan de lijn..

Maar kijk je nauwkeuriger, dan ontdek je een stralend, fors een zeer gewaagd doek. Zo'n banaal onderwerp met zoveel zwier, verve, overtuiging en zeggingskracht op het doek zetten, dat doe je Annemiek niet na. Een stralend doek, van een opvallend formaat en vorm, een soort drieluik, met een heel gedurfde spontane techniek... een prozaïsch onderwerp, maar gebracht met veel schwing en in een wel heel originele vertaling van het atelierthema: de polder.

Wat een degelijk vakmanschap, heel direct snel met het paletmes in vlotte streken op het doek gebracht; zeer aanspreekbaar en expressief.

Luchtig en tastbaar als een frisse polderwind, je voelt de wind al het ware in je haren. Daarenboven zeer ritmisch: dansende witte vormen tegen de achtergrond van de Hollandse polder. Het lijkt wel of die witte lakens met elkaar een soort dialoog voeren: fijnzinnige humor.

Daarom door de vakjury beoordeeld als het beste kunstwerk.